

Jag är barnsligt nöjd med min japanare

Bäst i test! Testvinnare! Oslagbar!

Följsam, minimerar tröttande ryggörelser och inget behov av kliande hörselskydd. Andra fördelar som jag också vill framhålla är de extremt låga vibrationerna. Den har ett bågformat sågblad och är lätt att bära med sig. Man hänger den i ett hölster i livremmen.

Jag har investerat och unnat mig en japansk handsåg.

Med den röjde jag i ett bestånd av självföryngrad tall. Här är det lite bråttom att få bort de där yviga buskarna för att släppa fram de lite mindre obetade tallexemplaren.

Jag kan utan större ansträngning (visserligen ibland hängande i krokig arm) kapa de betade vildvuxna tallarna på mitten trots att de hunnit bli både grova och höga. Det blir inte särskilt snyggt med denna toppröjning. Men med lite nytänkande kan även det fula bli vackert. För mig blir detta en slags test. Jag räknar med att jag här skapar god virkeskvalitet och eftertraktat viltbete.

Älgkon med sina småttingar har varit de värsta skadegörarna i beståndet. När mamma älg ska mata sina små grenslar hon stammarna så att kalvarna kan komma åt skotten. Därför har många tallar Rhododendron-liknande växtform.

Få se nu om älgarna väljer det som är kvar. Och om de nya skotten under kapstället kan bli mumsig barnmat. Jag har i alla fall dukat bordet och lagat så det finns både till mig och älgarna.

Gunnel Josefsson bedriver ett aktivt och balanserat skogsbruk på sin fastighet, som omfattar 42 hektar produktiv skogsmark i Svenljunga kommun. Som nyutexaminerad jägare gör hon nu comeback som krönikör i Aktivt Skogsbruk.

Eftersatta röjningar och röjningsberg

Min japanare visade sig vara perfekt även till hagmarksröjning. Ni vet de rara små granarna som gärna vill växa in från alla håll och kanter. Upp i odlingsrösen och utmed stengärdsgårdar. Sist men inte minst använde jag den till att röja pass inför höstens jakt.

Röjning, ja. Från forskare och myndigheter har det under flera år talats mycket om eftersatta röjningar och röjningsberg. Det har konstaterats att vi inte sköter våra skogar lika bra

som förr. Trots att vi vet att det är det mest lönsamma för framtida virkesproduktion. Det sägs vara katastrof i den svenska skogen. Inte utan att jag känner mig lite skyldig och drabbad av detta evinnerliga tjat. För som skogsägare har man väl ändå varit med och bidragit till det där berget. Eländes elände.

Tidsödande och arbetsamt

Mina egna röjningsproblem blev jag varse (efter att ha deltagit) när min nya »aktiva skogsplan« gjordes i våras. För det får man väl ändå tycka att det är ett problem?

I ärlighetens namn är det både tidsödande och arbetsamt. Det känns som om man aldrig blir färdig. Och inte undra på det, när man ska gallringsröja, toppröja, förröja, hagmarksröja, lövröja, våtmarksröja, underröja, slutröja och vargröja.

– Dessutom vore det inte fel om du tog med sågen lite här och lite där!

Stressad, förvirrad och sömlös tar jag mig samman och inser att detta ingår i en tioårsplan. Jag har ju faktiskt tio år på mig att ordna detta. Nu får jag planera långsiktigt. Fundera, hämta kunskap och anvisningar i nya planen och fundera igen.

Och som sagt, sedan japanaren kom in i mitt liv har röjning blivit till ett kärt besvär. När jag dessutom tänker på alla förmåner jag har på min arbetsplats i form av fågelsång, vackra vyer och tallbarrsdoft är röjningsberget och annat elände som bortblåst.

Och jag undrar: hur många kan på sitt jobb, på sin lunchrast luta sig tillbaka i mjuk mossor och ta sig en middagslur?

Det kan man som skogsarbetare.